

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze se sídlem nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5 – Smíchov, rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Malou ve věci žalobce: [redacted], a.s., IČO [redacted], se sídlem [redacted], zastoupen: JUDr. Jitka Stržíňková Kvěchová, advokát se sídlem Žerotínova 1133/32, 130 00 Praha 3, proti žalovaným: 1) [redacted], s.r.o., IČO [redacted], se sídlem [redacted], 2) [redacted], s.r.o., IČO [redacted], se sídlem [redacted], zastoupen: Mgr. Jiří Šolc, advokát se sídlem Prokopova 339, 397 01 Písek, 3) Ing. T. [redacted] K. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupen: JUDr. Zdeněk Vlček, advokát se sídlem Na Roudné 18, 301 65 Plzeň, 4) Ing. A. [redacted] P. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupen: Mgr. Jiří Šolc, advokát se sídlem Prokopova 339, 397 01 Písek, 5) Ing. J. [redacted] H. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupen: Mgr. Jiří Šolc, advokát se sídlem Prokopova 339, 397 01 Písek, **žaloba o náhradu za nemateriální újmu ve výši 600.000,- Kč a zveřejnění omluvy**

t a k t o :

- I. Návrh žalobce, aby žalovaným byla uložena povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 600.000,- Kč, se zamítá.
- II. Návrh žalobce, aby žalovaným 1) a 2) byla uložena povinnost zveřejnit v hlavním sešitě A deníku Mladá fronta DNES v jakémkoliv čtvrtěčném vydání omluvu ve znění: „Společnost [redacted] s.r.o. a společnost [redacted] s.r.o. se omlouvají společnosti [redacted] a.s. za problémy a způsobení nemateriální újmy, které jí společnost [redacted] s.r.o. a společnost [redacted] s.r.o. způsobily podáním neopodstatněného návrhu na zahájení insolvenčního řízení“, ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, se zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 2), 4), 5) náhradu nákladů řízení ve výši 265.195,19 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 3) náhradu nákladů řízení ve výši 88.930,16 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

- V. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným 1) žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou podanou dne 26.8.2011 domáhal zveřejnění omluvy za poškození dobrého jména žalobce, finančního zadostiučinění ve výši 200.000,- Kč a dále i zaplacení materiální újmy. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4.6.2012, č.j. 19 Cm 65/2011-73, které nabylo právní moci dne 25.6.2012 byla část týkající se zaplacení materiální újmy vyloučena k samostatnému řízení, a proto se již soud tímto dále nezabýval. Zbývající část nároku byla usnesením Městského soudu v Praze č.j. 19 Cm 65/2011-153 ze dne 14.12.2012 postoupena zdejšímu soudu.

Žalobce ve žalobě uvedl, že žalovaní 1) a 2) podali návrh na zahájení insolvenčního řízení s tím, že mají dosud neuhrazené pohledávky za žalobcem z titulu uzavřené smlouvy o dílo ze dne 10.12.2009. Insolvenční návrh však byl zamítnut z důvodu neprokázání splatné pohledávky a neprokázání aktivní legitimace žalovaného 2) a tedy ani mnohosti věřitelů, a to usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 13.5.2011, č.j. [REDAKCE], které bylo žalobci doručeno dne 31.5.2011. Žalovaní 1) a 2) si museli být vědomi toho, že nebyly splněny podmínky úpadku žalobce, když žalobce veškeré své účetní závěrky zakládá do obchodního rejstříku. Zveřejněním insolvenčního návrhu v insolvenčním rejstříku došlo k poškození dobrého jména žalobce, k narušení vztahů s obchodními partnery, poskytovateli dotací a grantů, bankami, vlastními zaměstnanci a v neposlední řadě i státními orgány, a proto žalobce žádá zveřejnění omluvy a majetkového zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 200.000,-, resp. 600.000,- Kč. Pasivní legitimace žalovaného 3), 4) a 5) je pak dána tím, že se jedná o statutární orgány žalovaných 1) a 2).

Žalovaní s podanou žalobou nesouhlasili. Uvedli, že žalovaný 1) měl se žalobcem uzavřenou smlouvu o dílo ze dne 10.12.2009, když žalobce byl objednatelem díla a žalovaný 1) zhotovitelem. Obsahem smlouvy o dílo bylo zhotovení rozsáhlých podkladů potřebných pro stavební řízení v rámci investiční akce „Rekonstrukce a dostavba [REDAKCE] [REDAKCE]“. Žalovaný 1) spolupracoval i se žalovaným 2), společných jednání se účastnil i žalobce. Předmětem smlouvy o dílo nebyly některé dílčí činnosti, jako je např. geodetické zaměření staveniště. Žalobce proto s žalovaným 2) uzavřel ústní smlouvu o dílo na zhotovení geodetického zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení budovy, a to za cenu 96.000,- Kč s DPH. Žalovaný 2) dílo zhotovil a vyúčtoval žalobci fakturou č. [REDAKCE] se splatností dne 22.2.2010. Žalovaný 1) rovněž provedl dílo (projektovou dokumentaci k zakázce „Rekonstrukce a dostavba [REDAKCE]“) dle smlouvy a předal ji žalobci dne 18.1.2010. Cenu za provedení díla žalovaný 1) vyúčtoval žalobci fakturou č. [REDAKCE] na částku 1,039.200,- Kč se splatností dne 2.2.2010. Žalovaný 1) i žalovaný 2) tak měli vůči žalobci splatné pohledávky.

V průběhu řízení žalobce změnil svůj návrh na zahájení řízení tak, že požadoval finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 600.000,- Kč a zveřejnění omluvy. Uvedl, že ještě i v roce 2013 stále pocítuje negativní důsledky insolvenčního návrhu, přestože tento byl zamítnut v květnu 2011. Žalobce je v insolvenčním rejstříku stále dohledatelný jako dlužník, což vzbuzuje negativní a zamítavé reakce jeho obchodních partnerů. Podání insolvenčního návrhu nemělo pro žalobce negativní důsledky pouze v oblasti podnikání a dobrého jména u obchodních partnerů, kdy žalobce neměl přístup do své datové schránky,

nemohl disponovat se svým majetkem, účastnit se garantových projektů, ale i při soukromých aktivitách členů představenstva žalobce, např. při sjednávání soukromé hypotéky a dále se negativní důsledky projeví i u jiných obchodních společností ([redacted] s.r.o., [redacted] s.r.o.), jehož jednatelem je pan J. [redacted] T. [redacted] (předseda představenstva žalobce), a které patří do skupiny žalobce.

O rozšíření žaloby bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 11.6.2013, č.j. 56 Cm 47/2013-174.

K vyjádření žalovaných pak žalobce uvedl, že evidence splatné pohledávky žalovaných ještě neprokazuje její skutečnou existenci, kdy žalobce tyto pohledávky již rozporoval v insolvenčním řízení, v rámci kterého žalovaný 2) nedoplnil svá skutková tvrzení, ani nepředložil soudu žádné důkazy, přestože byl soudem k tomuto vyzván. Sami žalovaní již v rámci řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 5 uváděli, že smlouva o dílo ze dne 10.12.2009 byla uzavřena mezi žalobcem a žalovaným 1) a žalovaný 2) prováděl pro žalovaného 1) některé dodávky jako subdodavatel. Mezi žalovaným 2) a žalobcem nebyl žádný smluvní vztah, a proto nemohla existovat ani mnohost věřitelů. Žalobce neuhradil cenu díla, neboť dílo vykazovalo vady, které žalobce žalovanému 1) vytýkal. Nadto žalobce ve smlouvě o dílo výslovně upozornil žalovaného 1), že bude žádat o dotaci, kdy podmínkou bylo předložení projektové dokumentace. Termín pro podání žádosti o dotaci byl stanoven do 29.1.2010. Vzhledem k tomu, že žalovaný 1) do uvedeného termínu neodstranil vady díla, nemohl žalobce dotaci obdržet a dílo se tak stalo pro žalobce bezcenné a nepoužitelné.

Po provedeném dokazování soud zjistil, že žalobce i žalovaní 1) a 2) jsou subjekty zapsanými v obchodním rejstříku, žalovaný 3) je jednatelem žalovaného 1) a žalovaní 4) a 5) jsou jednatele žalovaného 2) (viz výpis z obchodního rejstříku žalobce, žalovaného 1) a 2)).

Dne 7.1.2011 podal žalovaný 2) insolvenční návrh na žalobce, s tím, že má vůči žalobci splatnou pohledávku ve výši 96.000,- Kč, vyúčtovanou fakturou č. [redacted] se splatností dne 22.2.2010, a to za zhotovení geometrického zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení stávající budovy. Za dalšího věřitele označil žalovaného 1) (viz návrh na rozhodnutí o úpadku sp. zn. [redacted]). Žalovaný 1) se připojil k návrhu žalovaného 2) s tím, že má vůči žalobci pohledávku po splatnosti ve výši 1,057.200,- Kč z titulu uzavřené smlouvy o dílo ze dne 10.12.2009. Žalovaný 2) byl vyzván k doplnění svého insolvenčního návrhu, neboť z něj nebylo zřejmé, na základě jakého smluvního vztahu byla předmětná faktura vystavena a jakým způsobem bylo dílo předáno (viz protokol o jednání ze dne 28.3.2011 sp. zn. [redacted]). Žalobce navrhnul vydání předběžného opatření, kterým by soud zrušil účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, tento návrh byl insolvenčním soudem odmítnut (viz usnesení soudu ze dne 30.3.2011 o odmítnutí návrhu na vydání předběžného opatření sp. zn. [redacted]). Návrh žalovaného 1) i žalovaného 2) byl insolvenčním soudem zamítnut s tím, že navrhovatelé (žalovaní 1) a 2)) nedoložili splatné pohledávky a dlužník (žalobce) není v platební neschopnosti, neboť prokázal, že má na účtu více finančních prostředků, než činí navrhovateli uplatněné pohledávky (viz protokol ze dne 13.5.2011, č.j. [redacted], usnesení soudu ze dne 13.5.2011 o zamítnutí insolvenčního návrhu č.j. [redacted], včetně doručenek). Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13.5.2011, č.j. [redacted] nabylo právní moci dne 16.6.2011, když bylo doručeno dlužníkovi (žalobci) a navrhovatelům (žalovaným 1) a 2)) dne 31.5.2011.

Žalobce tvoří vzájemně propojenou strukturu společností, kdy žalobce je jediným společníkem společnosti [REDACTED] s.r.o., polovičním akcionářem společnosti [REDACTED] a.s., kde dalším akcionářem je společnost [REDACTED], s.r.o. a společnost [REDACTED] a.s. je pak dále jediným společníkem společnosti [REDACTED] s.r.o. (viz výpis z obchodního rejstříku společnosti [REDACTED] a.s., notářský zápis č. N [REDACTED], NZ [REDACTED], výpis z obchodního rejstříku společnosti [REDACTED] s.r.o. a [REDACTED] s.r.o.).

Agentura CzechInvest pozastavila v průběhu poskytování dotací, o které zažádal žalobce, proplacení výdajů, a to až do doby skončení insolvenčního řízení s žalobcem (viz dopis adresovaný agenturou CzechInvest žalobci ze dne 17.5.2011 spolu s výpisem z e-account CzechInvestmentu).

Předseda představenstva žalobce požádal o poskytnutí hypotéky na výstavbu nemovitosti v [REDACTED], hypotéka byla z důvodu probíhajícího insolvenčního řízení proti žalobci schválena až po sjednání výjimky, přestože byl insolvenční návrh zamítnut (viz emailová komunikace mezi předsedou představenstva žalobce a paní D [REDACTED] ze dne 18.-19.12.2012). Obdobně až po předložení dalších listin, byla žalobci poskytnuta hypotéka u UniCredit Bank a.s. (viz emailová komunikace mezi předsedou představenstva žalobce a paní K [REDACTED] ze dne 16.5.2012). Komerční banka, a.s. při rozhodování o financování dceřiných společností žalobce [REDACTED] s.r.o. a [REDACTED] s.r.o. rovněž posuzovala stav v insolvenčním rejstříku u mateřské společnosti, tedy žalobce (viz emailová komunikace mezi předsedou představenstva žalobce a panem Š [REDACTED] leden až březen 2013).

Z výsledku svědka P [REDACTED] Š [REDACTED], bankovního poradce Komerční banky, a.s. vyplynulo, že s předsedou představenstva vedl jednání týkající se možnosti poskytnutí úvěru a financování [REDACTED] s.r.o., [REDACTED] s.r.o. a [REDACTED] s.r.o. V této souvislosti banky prověřují bankovní i nebankovní registry ohledně všech subjektů, které jsou majetkově propojeny s žadatelem o úvěr. V daném případě bylo zjištěno insolvenční řízení žalobce. Pro [REDACTED] s.r.o. a [REDACTED] s.r.o. k realizaci úvěru nedošlo. V rámci posuzování žádosti o úvěr není relevantní, zda insolvenční řízení skončilo, nebo ještě probíhá.

Z výsledku předsedy představenstva žalobce J [REDACTED] T [REDACTED] vyplynulo, že žalobce je mateřskou společností řady lékáren i dalších společností. Žalobce působí převážně v oblasti ekonomického a marketingového poradenství, většina jeho aktivit je zaměřena na čerpání dotací z EU. V roce 2009 měl žalobce v úmyslu podat žádost o dotaci na rekonstrukci hotelu v Orlických horách, a proto oslovil žalovaného 1) s žádostí o připravení podkladů pro poskytnutí dotace, když s jeho statutárním zástupcem panem K [REDACTED] se již znali z předchozí spolupráce. Plnění žalovaného 1) však mělo řadu vad a nedodělků a nebylo dostatečné pro poskytnutí dotace, nicméně o dotaci požádali, avšak dotace poskytnuta nebyla. Žalobce proto nezaplatil žalovanému 1) odměnu. Žalovaný 1) se však se svým nárokem neobrátil na soud, ale podal insolvenční návrh, tato skutečnost vedla k pozastavení garantových projektů, kterých se žalobce účastnil. Rovněž se žalobce před státními orgány jevil jako nedůvěryhodný partner. Insolvenční návrh byl zamítnut asi po půl roce po jeho podání. Žalobce vyúčtoval náklady, které mu v této souvislosti vznikly a požádal žalovaného 1) o jejich proplacení, což však odmítl, a proto žalobce zahájil toto řízení. Insolvenční řízení způsobilo, že řada klientů žalobce již neobnovila své zakázky, je veden záznam i v insolvenčním rejstříku, došlo k problémům s financováním lékáren, kdy banky odmítly financovat dceřiné společnosti žalobce. Osobně měl problém získat úvěr na dostavbu nemovitosti ve vlastnictví manželky, kdy úvěr získal až po dvou letech u Komerční banky, a.s. V rámci dostavby hotelu [REDACTED] jednal za žalobce celý tým osob, včetně paní T [REDACTED]

a paní K[REDAKCE]. Kdo prováděl geometrické zaměření hotelu v Orlických horách, si již nepamatoval. V rámci holdingu žalobce měla již v minulosti finanční problémy společnost [REDAKCE] s.r.o., která se nyní nachází v konkursu a žalobce je její 50% vlastník. Obrat žalobce v letech 2009 až 2012 dosahoval v řádu milionů, kdy v roce 2011 došlo ke kolísání zisků. Žalobce měl v roce 2010 asi 10-12 zaměstnanců, nyní má asi 3-4 zaměstnance, důvodem byla mimo jiné i skutečnost, že klienti žalobce neobnovili své zakázky.

Dne 10.12.2009 uzavřel žalobce jako objednatel s žalovaným 1) jako zhotovitelem smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení rozsáhlých podkladů potřebných pro stavební řízení v rámci investiční akce „Rekonstrukce a dostavba [REDAKCE]“, předmětem díla nebylo geodetické zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení stávající budovy (viz *smlouva o dílo ze dne 10.12.2009 včetně příloh*). Geodetické zaměření bylo zpracováno žalovaným 2), cena činila 80.000,- Kč bez DPH, v případě, že by si žalobce objednával zpracování zaměření prostřednictvím žalovaného 1) byla by cena zaměření o 15% vyšší (viz *emailová korespondence mezi M[REDAKCE] K[REDAKCE], J[REDAKCE] T[REDAKCE] a J[REDAKCE] K[REDAKCE] ze dne 14.1.2010, emailová korespondence mezi M[REDAKCE] K[REDAKCE] a A[REDAKCE] K[REDAKCE] ze dne 14.1.2010*).

Projektová dokumentace k investiční akci „Rekonstrukce a dostavba [REDAKCE]“ byla předána žalobci dne 18.1.2010 (viz *protokol o předání a převzetí dokumentace*). Cenu za provedení díla žalovaný 1) vyúčtoval žalobci fakturou č. [REDAKCE] na částku 1.039.200,- Kč se splatností dne 2.2.2010 (viz *faktura č. [REDAKCE]*).

Žalobce měl k projektové dokumentaci připomínky, na které upozornil žalovaného 1) a bylo dohodnuto odstranění nedostatků projektové dokumentace do 25.1.2010 (viz *emailová dokumentace ze dne 19.1.2010, včetně připomínek k projektové dokumentaci, zápis z jednání ze dne 21.1.2010*). Geodetické zaměření nebylo žalobcem objednáno ani uhrazeno, přestože jej žalovaný 2) již provedl (viz *emailová korespondence ze dne 28.1.2010*). V rámci dalších jednání mezi žalovaným 1) a žalobcem bylo dohodnuto, že žalovaný 1) dodatečně zajistí provedení geodetického zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení stávající budovy pro žalobce a žalobce uhradí cenu těchto prací, přičemž fakturu za tyto práce měl již žalobci zaslat žalovaný 2), který toto zaměření již zpracoval, což také učinil a zaslal žalobci fakturu č. [REDAKCE] se splatností dne 22.2.2010 znějící na částku 96.000,- Kč s DPH (viz *zápis z jednání ze dne 8.2.2010, faktura č. [REDAKCE]*). Vzhledem k přetrvávajícím vadám projektové dokumentace požadoval žalobce jejich odstranění a slevu z ceny díla, přičemž mezi žalobcem a žalovaným 2) probíhaly i dohody o smírném řešení nastalé situace (viz *emailová korespondence mezi zástupci žalobce a žalovaného 1) ze dne 7.4.2010 a 13.5.2010*).

S ohledem na shora uvedené učinil soud následující závěr o skutkovém stavu. Dne 10.12.2009 uzavřel žalobce jako objednatel s žalovaným 1) jako zhotovitelem smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení rozsáhlých podkladů potřebných pro stavební řízení v rámci investiční akce „Rekonstrukce a dostavba [REDAKCE]“. Předmětem díla nebylo geodetické zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení stávající budovy. Geodetické zaměření bylo zpracováno žalovaným 2), cena činila 80.000,- Kč bez DPH, v případě, že by si žalobce objednával zpracování zaměření prostřednictvím žalovaného 1) byla by cena zaměření o 15% vyšší. Projektová dokumentace byla předána žalobci dne 18.1.2010. Cenu za provedení díla žalovaný 1) vyúčtoval žalobci fakturou č. [REDAKCE] na částku 1,039.200,- Kč se splatností dne 2.2.2010. Žalobce měl k projektové dokumentaci připomínky, na které upozornil žalovaného 1). Geodetické zaměření nebylo žalobcem objednáno ani uhrazeno, přestože jej žalovaný 2) již provedl. Vzhledem

k přetrvávajícím vadám projektové dokumentace požadoval žalobce jejich odstranění a slevu z ceny díla. Vzhledem k tomu, že žalobce neuhradil cenu za provedení projektové dokumentace ani za zpracování geodetického zaměření, podal dne 7.1.2011 žalovaný 2) insolvenční návrh na rozhodnutí o úpadku žalobce. Žalovaný 1) se k návrhu připojil. Návrh žalovaného 1) i žalovaného 2) byl insolvenčním soudem zamítnut s tím, že navrhovatelé nedoložili splatné pohledávky a dlužník není v platební neschopnosti, neboť prokázal, že má na účtu více finančních prostředků, než činí navrhovatelé uplatněné pohledávky. Většina aktivit žalobce je zaměřena na čerpání dotací z EU. V souvislosti s probíhajícím insolvenčním řízením byly některé dotace žalobci pozastaveny, a to až do doby skončení insolvenčního řízení. Žalobce je také členem holdingové struktury společností. Dceřinné společnosti žalobce, ale i předseda statutárního orgánu žalobce byli nuceni při žádosti o finanční produkty vysvětlovat okolnosti insolvenčního řízení žalobce. Některým z nich nebyly ani finanční produkty v důsledku insolvenčního řízení poskytnuty.

Při právním posouzení vycházel soud z ustanovení § 147 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., ve znění účinném do 29.12.2011 (dále jen „IZ“) dle kterého, jestliže řízení o insolvenčním návrhu věřitele bylo zastaveno nebo insolvenční návrh byl odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má dlužník nebo jiný dlužníkův věřitel proti insolvenčnímu navrhovateli právo na náhradu škody nebo jiné újmy, která mu vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu. Jde-li o odpovědnost vůči dlužníku, má se v pochybnostech za to, že insolvenční navrhovatel zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu zavinil. Podle odst. 2 cit ustanovení IZ právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavce 1 má dlužník nebo jiný dlužníkův věřitel také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut; to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, anebo z důvodu uvedeného v § 143 odst. 3.

Podle ust. § 147 odst. 3 IZ je-li insolvenčním navrhovatelem právnická osoba, ručí za splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 společně a nerozdílně členové jeho statutárního orgánu, ledaže prokáží, že bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku.

Dle § 147 odst. 4 IZ žalobu podle odstavců 1 až 3 musí dlužník podat nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu, a jiný dlužníkův věřitel nejpozději do 3 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však nelze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí. Nejde o incidenční spor.

Konečně dle § 147 odst. 5 IZ nebyla-li včas podána žaloba podle odstavců 1 a 2, právo dlužníka na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 tím zaniká. Nebyla-li včas podána žaloba podle odstavce 3, právo dlužníka domáhat se splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 podle odstavce 3 tím zaniká.

V daném případě bylo dne 7.1.2011 na návrh žalovaného 2) zahájeno proti žalobci u Krajského soudu v Praze insolvenční řízení pod sp. zn. [REDAKCE], ke kterému se připojil i žalovaný 1). Usnesením ze dne 13.5.2011, č.j. [REDAKCE] byl návrh zamítnut z důvodu nedoložení splatné pohledávky a neprokázání platební neschopnosti

dlužníka (žalobce), když dlužník prokázal, že má na účtu více finančních prostředků, než činí uplatněné pohledávky. K zamítnutí insolvenčního návrhu tedy nepochybně došlo vinou insolvenčních navrhovatelů žalovaného 1) a 2).

Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu bylo doručeno žalobci (dlužníkovi) dne 31.5.2011, přičemž žaloba byla podána u soudu dne 26.8.2011, soud proto dospěl z závěru, že žaloba byla v souladu s ust. § 147 odst. 4 IZ podána včas.

Soud se dále zabýval tím, zda žalobci vznikla škoda, resp. nemajetková újma, a zda je v příčinné souvislosti se zahájením následně skončeného insolvenčního řízení. Citované ustanovení § 147 IZ vyjadřuje speciální úpravu odpovědnosti navrhovatele za insolvenční návrhy nesplňující předpoklady pro rozhodnutí o úpadku. Předpokladem takové odpovědnosti je vznik škody vzniklé jako přímý důsledek jakýchkoliv účinků vyvolaných zahájením insolvenčního řízení. Škodou či újmou se v tomto případě rozumí jak materiální, tak nemateriální ztráta, kterou osoba utrpěla na právem chráněném statku. Prokázání vzniku škody či újmy a jejího rozsahu je břemenem ležícím na tom, kdo nárok uplatňuje. V průběhu řízení bylo prokázáno, že žalobce je členem holdingové struktury společností (██████████ s.r.o., ██████████ s.r.o., ██████████ a.s., ██████████ s.r.o. atd.). Žalobce nemajetkovou újmu odvozoval od celé řady skutečností, především však od komplikací způsobených dceřiným společnostem žalobce při získání finančních úvěrů a jiných produktů od bankovních institucí. Stejně tak insolvenční řízení způsobilo pozdržení získání hypotéky pro financování výstavby soukromé nemovitosti předsedy představenstva žalobce. V neposlední řadě žalobce nemajetkovou újmu vzniklou v souvislosti s podaným insolvenčním návrhem odvozoval od skutečnosti, že řada jeho klientů již dále neobnovila své zakázky, čímž došlo k poklesu zisků a i snížení počtu zaměstnanců. Žalobcem navržené a provedené důkazy však směřovaly k prokázání újmy pro subjekty odlišné od žalobce, ať se již jedná o ██████████ s.r.o., ██████████ s.r.o., nebo předsedu představenstva žalobce ██████████ a nikoliv pro žalobce samotného (viz emailová komunikace mezi předsedou představenstva žalobce a paní D. ██████████ ze dne 18.-19.12.2012, emailová komunikace mezi předsedou představenstva žalobce a paní K. ██████████ ze dne 16.5.2012, emailová komunikace mezi předsedou představenstva žalobce a panem Š. ██████████ leden až březen 2013). Ohledně úbytků klientů a poklesu zakázek pak žalobce soudu žádné důkazy, z nichž by bylo možné tyto skutečnosti dovodit, nedoložil, ačkoliv byl při jednání dne 29.10.2013 vyzván k doplnění tvrzení k otázce nemajetkové újmy. Rovněž žalobce neuváděl a ani neprokázal, jakým způsobem dospěl k částce 600.000,- Kč, která dle tvrzení žalobce představuje přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Poškození dobrého jména a nemajetkovou újmu žalobce také dovozoval ze skutečnosti, že mu byly pozastaveny administrace jeho žádosti o dotace. Z korespondence administrátora agentury CzechInvest vyplývá, že sice v průběhu proplácení dotací došlo k pozastavení výdajů, avšak po předložení rozhodnutí o skončení insolvenčního řízení bylo proplácení znovu obnoveno, proto ani z tohoto důkazu nelze dovodit nemajetkovou újmu žalobce. Soud tak dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo neprokázat vznik škody vzniklé jako přímý důsledek jakýchkoliv účinků vyvolaných zahájením insolvenčního řízení.

S ohledem na shora uvedené soud žalobu v části o náhradu nemajetkové újmy ve výši 600.000,- Kč i v části o uložení povinnosti zveřejnit omluvu v deníku Mladá fronta DNES zamítl, jak je ve výroku I. a II. uvedeno.

Ve věci zcela úspěšným žalovaným vzniklo v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady řízení žalovaných 2), 4) a 5) jsou tvořeny odměnou advokáta za 8 úkonů právní služby za každého ze zastupovaných dle § 7 bodu 6 a § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (odměna počítána z tarifní hodnoty 610.000,- Kč tj., nemajetková újma 600.000,- Kč a zveřejnění omluvy 10.000,- Kč), to vše snížení o 20% dle § 12 odst. 4 cit. vyhlášky po 8.592,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření se k návrhu ve věci samé, účast na jednání dne 29.10.2013, 18.2.2014, 30.9.2014, 6.1.2015 a 21.4.2015, vyjádření ve věci samé – závěrečný návrh), celkem tedy 206.208,- Kč, 8 náhradami hotových výdajů po 300,- Kč za shora uvedené úkony dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., 5x cestové na trase Písek – Praha a zpět (212 km) tj. ve výši 1 x 1.298,92 Kč za jednání dne 29.10.2013 dle vyhl. č. 472/2012 Sb., ve výši 2 x 1.314,18 Kč za jednání dne 18.2.2014 a 30.9.2014 dle vyhl. č. 435/2013 Sb., ve výši 2 x 1.317,15 Kč za jednání dne 6.1.2015 a dne 21.4.2015 dle vyhl. č. 328/2014 Sb., náhrada za promeškaný čas v rozsah 40 půlhodin po 100,- Kč (8 půlhodin na cestu k jednomu jednání), to vše navýšeno o 21% DPH ve výši 46.025,61 Kč, náklady v celkové výši 265.195,19 Kč.

Náklady řízení žalovaného 3) jsou tvořeny odměnou advokáta za 6 úkonů právní služby dle § 7 bodu 6 a § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (odměna počítána z tarifní hodnoty 610.000,- Kč tj., nemajetková újma 600.000,- Kč a zveřejnění omluvy 10.000,- Kč), po 10.740,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, účast na jednání dne 18.2.2014, 30.9.2014, 6.1.2015 a 21.4.2015, vyjádření ve věci samé – závěrečný návrh), 6 náhradami hotových výdajů po 300,- Kč za shora uvedené úkony dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., 4 x cestové na trase Plzeň – Praha a zpět (160 km) ve výši 4.856,- Kč, náhrada za promeškaný čas v rozsah 24 půlhodin po 100,- Kč (6 půlhodin na cestu k jednomu jednání), to vše navýšeno o 21% DPH ve výši 15.434,16 Kč, náklady v celkové výši 88.930,16 Kč.

Žalovanému 1) žádné náklady řízení nevznikly, soud proto rozhodl tak, že ve vztahu k žalovanému 1) žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze se sídlem Praha 4, Náměstí Hrdinů 1300, prostřednictvím Krajského soudu v Praze se sídlem Praha 5, Nám. Kinských 5.

Pokud by povinný dobrovolně nesplnil povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, má oprávněný právo podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem návrh na nařízení exekuce (zák. č. 120/2001 Sb.).

V Praze dne 19. května 2015

JUDr. Jitka Malá, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Nikola Horalíková

Toto rozhodnutí ze dne 19. května 2015, č.j. 56Cm 47/2013-252 nabylo právní moci vůči žalovaným č. 3, 4, 5 ve výroku I. dne 24. června 2016, vůči žalovaným č. 1, 2 ve výroku I. co do částky 400.000 Kč dne 24. června 2016. Ve výroku II., III. nabylo právní moci dne 24. června 2016 ve znění rozhodnutí č.j. 3 Cmo 215/2015-287. Ve výroku IV. nabylo právní moci dne 24. června 2016. Vykonatelné je dne 28. června 2016. Připojení doložky provedla Jana Ježková dne 20. července 2016.